

ne for papirsektoren og en række andre følsomme varer i EF.

Spørgsmålet om overgangsordningen i papirsektoren var blandt de mest kontroversielle i forhandlingerne mellem Finland og Sverige på den ene side og EF på den anden. Oprindeligt havde EF af hensyn til at beskytte sin egen papirindustri imod Finlands og Sveriges effektive industrier, krævet en 12-årig overgangsperiode i denne sektor. Endvidere ville EF kun tillade Danmark og de øvrige kandidatlande faste toldfri importkontingenter frem til 1980, medens man fra dansk side krævede toldfri kontingenter, der kan rumme hele den danske import fra Sverige og Finland i hele overgangsperioden med henblik på fuld opretholdelse af EFTA-frihandelen.

Det endelige resultat blev en overgangsperiode på 11 år, d.v.s. indtil 1. januar 1984, i løbet af hvilken de oprindelige medlemslande i EF og Irland gradvist afvikler tolden over for de øvrige aftalepartnere i henhold til en fast tidsplan.

Danmark, Norge og U.K. skal i samme periode, begyndende den 1. januar 1974, gradvist indføre en told på de pågældende varer fra de øvrige EFTA-lande. Tolden stiger fra 25 % af fællestariffens toldsats i 1974 til 65 % af fællestariffen i 1977, hvorved et britisk krav opfyldtes om, at alle medlemslandene i det udvidede EF efter udløbet af den almindelige overgangsperiode den 1. juli 1977 bør anvende samme toldsatser over for tredielande.

Samtidig er det dog nedfældet i aftalerne, at Danmark, Norge og U.K. skal have tilladelse til i hele overgangsperioden at åbne toldfri kontingenter for deres papirimport fra de tidligere EFTA-partnere. Disse kontingenter, der fastsættes over for hvert enkelt af EFTA-landene, første gang for året 1974, findes i bilag A og er beregnet på grundlag af kandidatlandenes gennemsnitlige importmængde 1968-71 med et tillæg af fire gange 5 % med kumulativ virkning, således at kontingenterne i 1974 er 21,5 % større end den gennemsnitlige import i 1968-71. I hvert af de følgende år forhøjes de toldfri kontingen-

ter med 5 %, således at de ved overgangsperiodens slutning er næsten det dobbelte af den gennemsnitlige importmængde i 1968-71. Dette skulle sikre en de facto opretholdelse af toldfriheden for Danmarks papirimport fra Finland, Sverige og de øvrige EFTA-lande i hele overgangsperioden.

Også Irland har fået adgang til at åbne toldfri kontingenter for visse papirprodukter i overgangsperioden.

For en række andre følsomme varer har EF krævet en 7-årig overgangsperiode for toldafviklingen, men dette berører ikke den eksisterende EFTA-toldfrihed imellem Danmark, Norge og U.K. på den ene side og de resterende EFTA-lande på den anden side. Det drejer sig her i første række om syntetiske og regenererede tekstilfibre, visse ferrolegeringer, visse former for legeret stål og kulstofrigt stål, enkelte former for rør og røremner, ubearbejdet aluminium, zink, bly samt forskellige vædle metaller.

For en del af varerne inden for papirsektoren og de øvrige følsomme varer er der for hvert enkelt af de resterende EFTA-lande fastsat såkaldte indikative importlofter, der er beregnet første gang for 1973 som det udvidede EF's gennemsnitlige importmængde af den pågældende vare fra det pågældende land i 1968-71 forøget med mellem 5 og 15 % i enkelte tilfælde. Importlofterne forhøjes i de følgende år med 5 % årligt indtil overgangsperiodens udløb, hvor ordningen bortfalder.

Såfremt importen i det udvidede EF overstiger det fastsatte indikative importloft, kan EF i resten af det løbende kalenderår pålægge importen af den pågældende vare fra det pågældende land fællestariffens toldsats. For Danmark, Norge og U.K. gælder det dog, at man kun skal opkræve den tilnærmede fællestarif, d.v.s. 0 % af fællestariffen i 1973, 40 % i 1974, 60 % i 1975, 80 % i 1976 og 100 % fra 1. juli 1977 og i resten af overgangsperioden.

Når importen i det udvidede EF har nået 75 % af det indikative importloft, underretter EF den blandede komité herom.

EF har forbeholdt sig ret til i løbet af over-